

Onze bevrijders gezien door het oog van Guy Vourc'h

Inleiding van de restaurateur historische foto's WOLL, Danny Corstens.

Een van mijn "bezigheden" is het restaureren/verbeteren van oude foto's van uiteenlopende onderwerpen, dat doe ik al jaren; van handmatig op de PC tot en met het gebruik van AI voor het inkleuren van historische foto's.

Het begon serieus te worden toen ik het familiefotoarchief van mijn moeder ging digitaliseren, een paar schoenendozen vol.... Voor een van mijn zoons heb ik, als verjaardagscadeau, een lijvig boekwerk gemaakt over de 82nd Airborne divisie in de tweede Wereldoorlog, met vele foto's.

Facebook is een bron van kennis en daar ben ik ook actief in diverse groepen die met oude foto's te maken hebben. Daar kwam ik begin 2026 een bericht tegen van Stichting Oorlogsjaren Vlissingen; een ingekleurde foto van Franse commando's waar heel wat commentaar op was.

Mijn interesse was gewekt, niet alleen omdat ik weinig wist van Vlissingen in de oorlogsjaren maar ook waarom de foto geplaatst was. Daar zag ik het belang van in. Zodoende lever ik wel eens een bijdrage, gerestaureerde foto's (al dan niet ingekleurd) met een bijbehorend verhaal, hier komt ook weer het onderzoeksaspect naar boven.

Deze reeks foto's van de Franse commando Guy Vourc'h is ook zo'n bijdrage. Herinneren, herdenken en vooral niet vergeten wat zij voor ons gedaan hebben. Het zijn dan ook bijzondere, gerestaureerde historische foto's. De Zeeuwse Bibliotheek heeft toestemming verleend voor plaatsing van de foto's, die in hun Beeldbank staan en de restauratie met als bronvermelding Vourc'h, G., Collectie Foto's, ZB Beeldbank Zeeland. Een deel van de foto's staan ook op de Beeldbank van het Zeeuws Archief. Een paar foto's zijn afkomstig uit het Publiek domein (onbekend).

Guy Vourc'h,

commandant van de Franse Troop 6 , maakte tijdens Operatie Infatuate I een reeks foto's. Hieronder staan verzameld de digitale reproducties van, zo ver bekend, al zijn foto's genomen gedurende zijn tijd op Walcheren die voor deze gelegenheid gerestaureerd zijn en waar nodig gereconstrueerd en/of verbeterd met inachtneming van originaliteit. De foto's zijn voorzien van een watermerk om dit te verduidelijken.

Het **1e Bataljon Fusiliers Marins Commandos** (1er BFMC), beter bekend als "Commando Kieffer" maakte tijdens Operatie Infatuate I deel uit van het Britse **No. 4 Commando**. Onder leiding van de Britse luitenant-kolonel **Robert Dawson** en de Franse kapitein **Philippe Kieffer** speelden de Franse troepen (No. 5 en No. 6 Troop) een cruciale rol in het veiligstellen van de monding van de Westerschelde.

In de vroege ochtend van 1 november 1944 vertrekken landingsvaartuigen vanuit Breskens naar Vlissingen en tussen 05:45 en 06:30 landt **Commando Kieffer** samen met de rest van **No. 4 Commando** op de landingsplaats met de codenaam "Uncle Beach" (de Slijkhaven, naast de Oranjemolen). De amfibische landing vormt een tactische verrassing voor de Duitsers.

Kieffer en zijn eenheid komen vrijwel direct onder zwaar vuur te liggen vanuit de bunkers rondom de Oranjemolen en de sliikhaven waardoor diverse commando's omkomen en **Guy de Montlaur** gewond raakt aan zijn gezicht. De Franse commando's trekken direct op de gevechtsstellingen af, schakelen de omliggende verdediging uit en maken al vroeg in de ochtend de eerste krijgsgevangenen.

De troepen trekken al snel Vlissingen in. Er ontstaan hevige, bloedige straatgevechten waarbij letterlijk huis-voor-huis gevochten wordt.

Drogisterij "de Vijzel" Betje Wolffplein (codenaam Bexhill)

De Franse eenheden verplaatsen zich via het Bellamypark en de Walstraat maar stuiten op zware weerstand vanuit "de bomvrije" achter de gevangentoren en een bunker op de boulevard. Een belangrijk doel is het innemen van vitale kruispunten, zoals het Betje Wolffplein, om te voorkomen dat Duitse versterkingen de gevechtslinies kunnen bereiken. Een deel van de commando's komt vast te zitten in drogisterij "de Vijzel".

Patrick Churchill zit vast als radio-operator in het gebouw van drogisterij "de Vijzel"

Op 2 november gaan de gevechten door, het 4e Commando strijdt ruim 40 uur onafgebroken door, hierin ondersteund door onder andere het **4th en 5th King's Own Scottish Borderers**.

De Franse commando's zijn betrokken bij het uitschakelen van zwaar verdedigde Duitse bolwerken in de stad. Zo nemen de Fransen deel aan de aanval op een zwaar verdedigd steunpunt genaamd "Dover". Een sectie van de Franse Troop gebruikt het dak van de nabijgelegen bioscoop Alhambra om de bunker met een PIAT (een Brits anti-tankwapen) onder vuur te nemen.

Typhoon jachtvliegtuigen ondernemen een aanval op "Dover"

In het logboek van HQ 155th Infantry Brigade- staat op het tijdstip van tien voor half een notitie "Jachtbommenwerpers moeten afrekenen met "Dover" binnen dertig minuten. Troops moeten afstand van 440 meter in acht nemen.

Volgens de War Diaries van no. 4 commando trok sectie 1 via de rechter kant en sectie 2 via de linkerkant van de Coosje Buskenstraat naar Dover, mouse-holing inderdaad (een tactiek waarbij militairen gaten blazen of tunnelen door muren om van de ene kamer naar de andere te gaan. Ze doen dit in stedelijk gebied). Ze kregen inderdaad om 12:30 orders om terug te trekken ivm "artillerie" beschietingen, wat dus de Typhoons waren. De bunker had weinig te leiden van de Typhoon aanvallen. De commando's vervolgden daarna hun aanval en een vrijwilliger wilde net een explosief voor de ingang van de bunker gooien toen de Duitsers zich over gaven.

Franse commando's van no4 Commando in de Coosje Buskenstraat

Nadat Vlissingen op 3 november grotendeels veilig is gesteld, wordt No. 4 Commando afgelost door de **155e Infanteriebrigade**. Op 4 November verplaatsen Kieffer en zijn mannen zich lopend via de Coosje Buskenstraat en de Boulevard naar de Kenau Hasselaarstraat en gaan vervolgens met amfibische Buffalo-voertuigen richting Dishoek om te assisteren bij het uitschakelen van de kustbatterijen W3(MFI B West) en W4.MFI.A 180 beide gelegen bij de Nollendijk.

Franse commando's steken over met de buffalo's naar Dishoek
vanaf Nolle / achter Kenau Hasselaarstraat

Deze versterkingen zijn echter door **47 Royal Marine Commando** al veilig gesteld. W3 was onderdeel van de zware luchtverdediging, W4 was het hoofdkwartier van de luchtverdediging. Als centrum de enorme bunker Flakgruko Fl.250.

De commando's worden terug getrokken naar Uncle Beach na vermeldingen over oververmoeidheid.

Verslag Captain Bishop (Strijd om Dishoek: Hans Sakkers)

Rond 17.00 h op de 3^e november werden er al voorbereidingen getroffen om **4^e Commando** die op 1 november in Vlissingen waren geland, het dijkgat in noordelijke richting te laten oversteken, maar in de loop van de avond bleek het lastig om een geschikte route voor de Buffelo's te verkennen, zodat dit voor de volgende dag werd voorzien.

De overzetting is een dag uitgesteld daar de **47 Royal Marines**, uit de richting Zoutelande/Dishoek, de stellingen (W3 en W4) al heeft veroverd. (De strijd om Dishoek Hans Sakkers)

Volgens de War Diaries van **no. 4 commando** kregen zij op D+1 (2 november) 's avonds de opdracht W3 en W4 aan te vallen. Ze werden afgelost en terug getrokken naar omgeving Uncle Beach. L.V.T.'s stonden klaar in de Gravestraat om de commando's buitenom en door het Nollegat te varen, er was namelijk geen vrije route door de stad naar het Nollegat. 155 IB en 7/9 RS vielen ter afleiding hotel Britannia aan. Als voorbode op de commando aanval op W3 en W4 zou de artillerie de bunkers bestoken. Omdat het niet lukte om een fire-plan op te stellen binnen de gestelde tijd is besloten de operatie 24 uur uit te stellen.

Voordat er ook maar over hervatting van het plan gesproken kon worden bleek **47 Royal Marines** commando de bunkers geruimd te hebben.

Op D+2 (3 november) bleef no.4 commando in de omgeving van Uncle beach (die dag heeft **Guy Vourc'h** de foto's omgeving Uncle beach gemaakt)

Er werd de hoogste prioriteit gegeven om **No.4 commando** aan te laten sluiten bij **No. 4 Special Service Brigade** en vervoer te verzorgen. Pas de volgende dag, 4 november, marcheerden de commando's naar het Nollegat, via de Boulevard.

De L.V.T.'s (met hun materieel, stores aan boord) die hun daar op zou pikken hadden problemen met het opkomende water en het slechte weer. De overtocht werd bijna weer afgeblazen maar toen kwam er een konvooi L.V.T.'s van **4SS Brigade** vanaf de andere kant van het gat aangevaren. Voor de avond waren zij over. Hun stores kwamen pas ruim een dag later.

Op 4 en 5 november trekt het **4e Commando** samen met het **47e en 48e Commando** richting Zoutelande. Hier krijgen de troepen van **Kieffer** twee dagen de tijd om te rusten, wonden te verzorgen en te wachten op nieuwe bevoorrading.

Duitse eenheden bij Vrouwenpolder werden op 3 November met parachutes bevoorraad. Vanaf hier bereiden zij zich voor op de laatste fase van de strijd. Op 6 en 7 november 1944 verplaatsen de commando's zich langs de kuststrook richting Westkapelle. **Commando Kieffer en No. 4 Commando** maken gebruik van landingsvoertuigen om het gat in de dijk bij Westkapelle over te steken en voegen zich bij de troepen noordelijk van Domburg. Hun opdracht is om de zwaar bevochten troepen van het **41e en 10e Commando**, die rond Domburg vastzitten, te gaan ontzetten. In de nacht van 7 op 8 november bereiken ze Oostkapelle.

Franse commando bij Vrouwenpolder

Terwijl andere eenheden de laatste actieve Duitse kustbatterij (W19) uitschakelen, krijgt **No. 4 Commando** de taak om de bossen van "Overduin" uit te kammen en te zuiveren van sluipschutters en resterend verzet. Ze rukken daarna in de richting van Vrouwenpolder. Rond 08:15 uur naderen vier Duitse officieren de geallieerde troepen met de vraag om overgavevoorwaarden. Korte tijd later geven de resterende Duitse militairen op het eiland zich definitief over. Na de capitulatie blijven de commando's nog kort bij waterwinbedrijf Oranjezon om de ontwapening in goede banen te leiden en de enorme hoeveelheid krijgsgevangenen te bewaken. Eind november verlaten **Commando Kieffer** en het **4e Commando** het gehavende eiland.